Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 23. októbra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colný kódex Spoločenstva — Vyberanie dovozného cla — Pôvod tovaru — Dôkazné prostriedky — Charta základných práv Európskej únie — Článok 47 — Právo na obranu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Procesná autonómia členských štátov“

Vo veci C-437/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 12. júla 2013 a doručený Súdnemu dvoru 2. augusta 2013, ktorý súvisí s konaním:

Unitrading Ltd

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory S. Rodin, sudcovia A. Borg Barthet a M. Berger (spravodajkyňa),

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. júla 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Unitrading Ltd, v zastúpení: R. Niessen-Cobben, právny poradca,

— holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman, M. Bulterman a H. Stergiou, splnomocnené zástupkyne,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Beeko, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci K. Beal, QC,

— Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: holandčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Unitrading Ltd (ďalej len „Unitrading“) a Staatssecretaris van Financiën vo veci vymerania dovozného cla.

Právny rámec

3 Článok 243 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“) stanovuje:

„1. Každá osoba má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu colných orgánov, ktoré sa týka uplatňovania colných predpisov, ktoré sa ich priamo a osobne dotýkajú.

…

2. Odvolanie môže byť podané:

a) na prvom stupni colným orgánom určeným na tento účel členskými štátmi;

b) na druhom stupni nezávislému orgánu, ktorým môže byť v súlade s platnými právnymi predpismi členských štátov súd alebo rovnocenný zvláštny orgán.“

4 Článok 245 colného kódexu stanovuje:

„Predpisy o postupe pri podávaní odvolania budú stanovené členskými štátmi.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

5 Dňa 20. novembra 2007 Unitrading, spoločnosť so sídlom v Rickmansworthe (Spojené kráľovstvo), predložila holandským colným orgánom colné vyhlásenie, ktorým navrhovala prepustiť 86 400 kilogramov hlavičiek čerstvého cesnaku (ďalej len „tovar“) do colného režimu voľného obehu. Colné vyhlásenie podala F.V. de Groof's In- en Uitklaringsbedrijf BV vykonávajúca činnosť pod názvom Comex (ďalej len „Comex“) ako priamy právny zástupca spoločnosti Unitrading. V colnom vyhlásení sa uvádzal Pakistan ako krajina pôvodu tovaru. K colnému vyhláseniu bolo priložené osvedčenie o pôvode, ktoré vydala Karachi Chamber of Commerce and Industry 5. novembra 2007.

6 Holandské colné orgány 21. novembra 2007 odobrali z tovaru vzorky. Tieto orgány v ten istý deň požiadali o zloženie dodatočnej zábezpeky z dôvodu vzniknutých pochybností týkajúcich sa deklarovanej krajiny pôvodu. Po tom, čo Unitrading túto zábezpeku zložila, uvedené orgány 26. novembra 2007 povolili prepustenie tovaru do voľného obehu. Colné laboratórium v Amsterdame (Holandsko) však metódou nazývanou „ICP/MS [Inductively coupled plasma mass spectroscopy] vo vysokom rozlíšení“ nechalo preskúmať časť každej zo vzoriek (ďalej spolu len „časti vzoriek“) laboratóriom US Department of Homeland Security, Customs and Border Protection (Úrad pre clo a ochranu hraníc amerického ministerstva pre vnútornú bezpečnosť, ďalej len „americké laboratórium“). Americké laboratórium v liste z 8. januára 2008 predovšetkým uviedlo, že existuje minimálne 98 % pravdepodobnosť, že sporný výrobok je čínskym cesnakom.

7 Na žiadosť spoločnosti Comex bola americkému laboratóriu zaslaná iná časť každej vzorky a laboratórium po analýze potvrdilo predchádzajúce závery. Naopak colné orgány zamietli návrh spoločnosti Comex, aby sa preskúmanie tovaru uskutočnilo v Pakistane na náklady spoločnosti, na účet ktorej bol tovar dovezený do Holandska.

8 Colné laboratórium v Amsterdame oznámilo výsledky nových analýz službám dotknutého holandského colného úradu. Zároveň uvedený colný úrad informovalo o tom, že zvyšok analyzovaných vzoriek nebude skladovať u seba, ale že kontrolné vzorky sa uskladnia v centrálnom sklade do 30. mája 2009, o čom bola Unitrading informovaná 11. júna 2008. Dňa 2. decembra 2008 colné orgány dospeli k záveru, že tovar pochádza z Číny.

9 Dňa 19. decembra 2008 bolo vydané rozhodnutie o vymeraní cla (ďalej len „sporné rozhodnutie o vymeraní cla“), ktoré bolo oznámené spoločnosti Unitrading. Vzhľadom na zistenú skutočnosť, že tovar pochádzal z Číny, bolo vymerané dodatočné clo vo výške 1 200 eur za 1 000 kilogramov, t. j. 98 870,40 eura.

10 Unitrading podala proti spornému rozhodnutiu o vymeraní cla námietku, ktorou napadla analýzy uskutočnené americkým laboratóriom. Na otázku colného laboratória v Amsterdame americké laboratórium v e-maile z 9. februára 2009 uviedlo, že časti vzoriek sa porovnali s informáciami obsiahnutými v jej databázach, ktoré sa týkajú deklarovanej krajiny pôvodu, a to Pakistanu, a predpokladanej krajiny pôvodu, a to Číny. V marci 2009 americké laboratórium zároveň oznámilo colnému úradu v Amsterdame, že vo vzorkách tovaru bolo objavených viac ako pätnásť stopových prvkov. Odmietlo však prezradiť informácie o regiónoch Číny a Pakistanu, ktoré sa porovnávali, z dôvodu, že ide o citlivé údaje, ku ktorým je zákonom obmedzený prístup.

11 V správe z misie z 20. októbra 2009 o vyšetrovaní uskutočnenom v Číne v súvislosti s niektorými zásielkami čerstvého cesnaku odoslaného do Spojeného kráľovstva, Holandska a Belgicka, pri ktorých sa uvádzala ako krajina pôvodu Pakistan, hoci existovalo podozrenie, že tovar pochádza z Číny, Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) dospel k záveru, že závažné skutočnosti svedčia v prospech domnienky, že krajinou pôvodu nie je Pakistan, ale Čína.

12 Za týchto podmienok colné orgány vydali rozhodnutie potvrdzujúce sporné rozhodnutie o vymeraní cla, proti ktorému Unitrading podala žalobu na Rechtbank te Haarlem (súd v Haarleme), ktorý rozsudkom z 12. augusta 2010 žalobu podanú proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu zamietol ako nedôvodnú. Unitrading podala proti tomuto rozsudku odvolanie na Gerechtshof te Amsterdam (Odvolací súd v Amsterdame), ktorý 10. mája 2012 potvrdil prvostupňový rozsudok, konštatujúc najmä, že holandské colné orgány preukázali, že tovar nepochádzal z Pakistanu, ale z Číny. Gerechtshof te Amsterdam okrem toho poukázal na to, že v deň pojednávania na tomto súde ešte v Amsterdame existovali kontrolné vzorky tovaru, ktoré mohli slúžiť na prípadný protiposudok. Unitrading podala kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd.

13 Za týchto podmienok Hoge Raad der Nederlanden rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Vedú práva uvedené v článku 47 Charty… k tomu, že keď sa colné orgány v rámci preukázania pôvodu dovezeného tovaru chcú odvolať na výsledky analýz tretej strany, ktoré táto nesprístupnila ani colným orgánom, ani deklarantovi, čím tento subjekt sťažuje, alebo dokonca znemožňuje obrane preskúmať alebo vyvrátiť správnosť vyvodených záverov, a vnútroštátnemu súdu sa sťaží jeho úloha posúdiť výsledky analýz, že uvedené výsledky analýz nesmú byť zohľadnené v súdnom konaní? Je pre posúdenie tejto otázky relevantné, že uvedená tretia strana bez podrobnejšieho vysvetlenia odmietla poskytnúť colným orgánom a colnej dlžníčke predmetné informácie s odôvodnením, že ide o citlivé informácie z hľadiska výkonu práva (‚law enforcement sensitive information‘)?

2. Vedú práva uvedené v článku 47 Charty k tomu, že colné orgány, v prípade, keď nemôžu poskytnúť dodatočné informácie o vykonaných analýzach, na ktorých zakladajú svoju domnienku určitého pôvodu tovaru – a výsledky analýzy sa dôvodne spochybnia –, musia podporiť colnú dlžníčku – pokiaľ to od orgánov možno oprávnene požadovať – v jej návrhu vykonať na svoje náklady analýzy a/alebo odobrať vzorky v krajine, ktorú uvádza ako krajinu pôvodu?

3. Je pre posúdenie prvej a druhej otázky relevantné, že po oznámení splatného cla boli ešte po určitý obmedzený čas k dispozícii vzorky tovaru, ktoré mohli byť colnej dlžníčke poskytnuté na účely analýzy v inom laboratóriu, aj keď by výsledok takej analýzy nezmenil nič na tom, že výsledky laboratória, ktoré oslovili colné orgány, nebolo možné preskúmať, takže potom ani súd – v prípade, že by iné laboratórium konštatovalo pôvod, ktorý uviedla colná dlžníčka – nemohol porovnať spoľahlivosť výsledkov oboch laboratórií? V prípade kladnej odpovede: Musia colné orgány upozorniť colnú dlžníčku na to, že sú ešte k dispozícii časti vzoriek tovaru a že si tieto vzorky môže vyžiadať na uvedenú analýzu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

14 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v postate pýta, či sa má článok 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa dôkaz o pôvode dovezeného tovaru predložený colnými orgánmi opieral o výsledky analýz vykonané treťou osobou, ak táto tretia osoba odmieta poskytnúť colným orgánom alebo colnému deklarantovi dodatočné informácie, čím sa sťaží, ba dokonca znemožní overenie alebo vyvrátenie správnosti vyvodených záverov.

15 Podľa spoločnosti Unitrading článok 47 Charty vyžaduje, aby sa dotknutá osoba mohla zoznámiť s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej. Navyše vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti, ktorá je súčasťou práva na obranu, účastníci konania musia mať právo oboznámiť sa so všetkými dôkazmi alebo vyjadreniami predloženými pred súdom, aby mohli jeho rozhodnutie ovplyvniť a k týmto dôkazom sa vyjadriť. Súdny dvor v rozsudku ZZ (C-300/11, EU:C:2013:363) už rozhodol, že ak sa ukáže, že je potrebné, aby určité informácie neboli dotknutej osobe sprístupnené najmä vzhľadom na naliehavé dôvody súvisiace s bezpečnosťou štátu, vnútroštátny súd musí mať k dispozícii a musí použiť postupy a pravidlá procesného práva, ktoré umožnia skĺbiť tieto dôvody a práva zaručené článkom 47 Charty.

16 Česká vláda zdôrazňuje, že pokiaľ colné orgány zamýšľajú pri ich rozhodovaní vychádzať zo skutočnosti, že deklarantom uvádzaná krajina pôvodu nezodpovedá skutočnosti, musia v súvislosti s týmto tvrdením uniesť dôkazné bremeno. Dôkazom môže byť len taká správa o kontrole, z ktorej jasne vyplýva, aký postup sa použil a k akému výsledku viedol, a ktorá dostatočným spôsobom umožní colným orgánom posúdiť vierohodnosť a relevantnosť výsledkov a zároveň dotknutej osobe umožní účinne zaujať vlastné stanovisko k týmto výsledkom.

17 Holandská vláda uvádza, že ani colné orgány, ani Unitrading, ani vnútroštátny súd sa nemohli v plnom rozsahu oboznámiť so všetkými detailmi analýz, ktoré uskutočnilo americké laboratórium. Tieto orgány sa však vzhľadom na vierohodnosť tohto laboratória mohli legitímne domnievať, že správy o výsledkoch analýzy predstavujú dostatočný dôkaz. Účinné súdne preskúmanie zaručené článkom 47 Charty predovšetkým vyžaduje, aby sa dotknutá osoba mohla oboznámiť s odôvodnením, o ktoré sa opiera voči nej prijaté rozhodnutie. Táto požiadavka bola v spore vo veci samej dodržaná.

18 Vláda Spojeného kráľovstva uvádza, že s výhradou zásad ekvivalencie a efektivity podľa článku 245 colného kódexu vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prináleží, aby upravil postup výkonu práva napadnúť opravným prostriedkom rozhodnutie vnútroštátneho colného orgánu,

ktorým sa rozhodlo v neprospech dotknutej osoby. Súdny dvor v bodoch 57 až 66 rozsudku ZZ (EU:C:2013:363) rozlišoval medzi dôvodmi, na ktorých je založené správne rozhodnutie, a dôkazmi, o ktoré sa tieto dôvody opierajú, a rozhodol, že vnútroštátnemu súdu prináleží, aby posúdil, či a v akom rozsahu môžu obmedzenia práv na obranu vyplývajúce z toho, že mu neboli sprístupnené dôkazy, ovplyvniť dôkaznú silu týchto dôkazov.

19 Podľa Európskej komisie, ak chýba právna úprava Únie týkajúca sa pojmu dôkaz, sú v konaniach podobných konaniu upravenému v článku 243 colného kódexu v zásade prípustné všetky dôkazné prostriedky, ktoré povoľujú procesné predpisy členských štátov. Z bodov 62 až 67 rozsudku ZZ (EU:C:2013:363) však vyplýva, že je úlohou príslušných colných orgánov preukázať, že dosiahnutie dôležitých cieľov všeobecného záujmu členských štátov by bolo ohrozené sprístupnením presných a úplných dôkazov, o ktoré sa opiera zákonnosť ich rozhodnutia.

20 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora platí, že ak má byť súdne preskúmanie zaručené článkom 47 Charty účinné, dotknutá osoba musí mať jednak možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia týchto dôvodov na základe jej žiadosti, aby sa jej umožnilo brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd. Jednak príslušný súd musí mať možnosť požadovať od dotknutého orgánu, aby tieto dôvody oznámil, aby tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého vnútroštátneho rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok ZZ, EU:C:2013:363, bod 53 a citovanú judikatúru).

21 Zároveň z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že – pokiaľ ide o súdne konanie – zohľadňujúc zásadu kontradiktórnosti, ktorá je súčasťou práv na obranu uvedených v článku 47 Charty, účastníci konania musia mať právo oboznámiť sa so všetkými dôkazmi alebo vyjadreniami predloženými pred súdom, aby mohli jeho rozhodnutie ovplyvniť a k týmto dôkazom sa vyjadriť. Bolo by totiž v rozpore so základným právom na účinný prostriedok nápravy, pokiaľ by súdne rozhodnutie vychádzalo zo skutočností a z dokumentov, s ktorými sa účastníci konania alebo ktorýkoľvek z nich nemohli oboznámiť, a teda ku ktorým nemohli zaujať stanovisko (rozsudok ZZ, EU:C:2013:363, body 55 a 56 a citovaná judikatúra).

22 Nezdá sa však, že by v prípade, o aký ide vo veci samej, boli porušené zásady uvedené v bodoch 20 a 21 tohto rozsudku. Z vnútroštátneho rozhodnutia totiž vyplýva, že Unitrading pozná dôvody, na ktorých je založené rozhodnutie prijaté voči nej, že sa oboznámila so všetkými dokumentmi a tvrdeniami predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie a že sa na súde mohla k nim vyjadriť.

23 Za týchto podmienok výsledky analýz poskytnuté americkým laboratóriom predstavujú jednoducho dôkazný prostriedok, ktorý colné orgány, ako aj holandské súdy môžu aj vzhľadom na tvrdenia a dôkazy, ktoré predložila Unitrading, považovať za dostatočný na účely určenia skutočného pôvodu tovaru. Ako správne uviedla Komisia, ak neexistuje právna úprava Únie týkajúca sa pojmu dôkaz, sú v zásade prípustné všetky dôkazné prostriedky, ktoré povoľujú procesné predpisy členských štátov v konaniach podobných konaniu upravenému v článku 243 colného kódexu [rozsudok Sony Supply Chain Solutions (Europe), C-153/10, EU:C:2011:224, bod 41 a citovaná judikatúra].

24 Prípustnosť takéhoto dôkazného prostriedku, a to aj v prípade, ak je dôležitý a rozhodujúci pre rozhodnutie dotknutej veci, nemôže spochybniť samotná skutočnosť, že tento prostriedok nemôže ani dotknutý účastník konania, ani súd, ktorý vec prejednáva, úplne overiť, ako je to v prípade výsledkov analýz amerického laboratória vo veci samej. Hoci v tomto prípade dotknutý účastník konania v plnej miere nemôže overiť presnosť týchto výsledkov analýz, nenachádza sa v situácii, ktorá je podobná situácii vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok ZZ (EU:C:2013:363) a v ktorej dotknutý vnútroštátny orgán, ako aj vnútroštátny súd prejednávajúci opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu daného orgánu podľa vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej v tejto veci zamietli oznámiť dotknutej osobe presné a úplné dôvody, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej.

25 Nezdá sa ani, že by právo na účinnú súdnu ochranu bolo vo veci samej porušené, keďže súdy, ktoré na jednotlivých stupňoch vec prejednávali, zrejme nie sú podľa vnútroštátneho procesného práva viazané posúdením skutkového stavu a najmä dôkaznými prostriedkami vykonanými colným orgánom (pozri v tomto zmysle rozsudok Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 61).

26 Keďže relevantnosť dôkazného prostriedku, ktorý si ktorýkoľvek z účastníkov konania a ani rozhodujúci súd v plnom rozsahu nemôže overiť, ako je to pri sporných výsledkoch analýz vo veci samej, môže byť platne spochybnená dotknutým účastníkom konania najmä tvrdením, že tento dôkazný prostriedok je len nepriamym dôkazom uvádzaných skutočností, a predkladaním iných dôkazov, o ktoré môže oprieť vlastné odlišné tvrdenia, právo tejto osoby na účinnú súdnu ochranu uvedené v článku 47 Charte v zásade nie je porušené. Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia a z pripomienok holandskej vlády na pojednávaní, súdy prejednávajúce postupne na jednotlivých stupňoch vec samu slobodne posudzujú relevantnosť dôkazných prostriedkov, ktoré im boli predložené.

27 Vzhľadom na to, že článok 245 colného kódexu v tomto kontexte stanovuje, že predpisy o postupe pri podávaní odvolania upraveného v článku 243 tohto kódexu budú stanovené členskými štátmi, treba konštatovať, že vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prináleží, aby upravil procesné podmienky týchto opravných prostriedkov takým spôsobom, aby tieto podmienky neboli menej výhodné ako podmienky vzťahujúce sa na obdobné opravné prostriedky vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a aby neviedli k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Spoločenstva (zásada efektivity). Tieto úvahy platia rovnako aj v súvislosti s postupmi dokazovania (pozri v tomto zmysle rozsudok Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, EU:C:2010:43, body 33 a 34, ako aj citovanú judikatúru).

28 S cieľom zaručiť dodržiavanie zásady efektivity vnútroštátny súd v prípade, keď konštatuje, že skutočnosť, že dlžník colného dlhu znáša dôkazné bremeno pôvodu deklarovaného tovaru a jemu prináleží vyvrátiť relevantnosť nepriameho dôkazného prostriedku uplatneného colnými orgánmi, môže znemožniť alebo nadmerne sťažiť predloženie takéhoto dôkazu, a to predovšetkým z dôvodu, že ide o dôkaz týkajúci sa údajov, ktoré dlžník nemá k dispozícii, je povinný uplatniť všetky vo vnútroštátnom práve dostupné procesné prostriedky, medzi ktorými figuruje aj nariadenie vykonania potrebných dôkazov (pozri v tomto zmysle rozsudok Direct Parcel Distribution Belgium, EU:C:2010:43, bod 35 a citovanú judikatúru).

29 Ak však vnútroštátny súd po tom, čo využil všetky vo vnútroštátnom práve dostupné procesné prostriedky, dospeje k záveru, že skutočný pôvod dotknutého tovaru je iný, než bol deklarovaný v colnom vyhlásení, a že vymeranie dodatočného dovozného cla alebo aj pokuty deklarantovi je teda oprávnené, článok 47 Charty nebráni vydaniu rozhodnutia v tomto zmysle uvedeným súdom.

30 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že článok 47 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby dôkaz o pôvode dovezeného tovaru, ktorý predložili colné orgány na základe vnútroštátneho procesného práva, bol založený na výsledkoch analýz vykonaných treťou osobou, o ktorých tretia osoba odmieta poskytnúť colným orgánom alebo colnému deklarantovi dodatočné informácie, čím sa sťaží, ba dokonca znemožní overenie alebo vyvrátenie správnosti vyvodených záverov, za predpokladu, že sa dodržia zásady efektivity a ekvivalencie. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či to tak bolo vo veci samej.

O druhej a tretej otázke

31 Druhou a treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v takom prípade, o aký ide vo veci samej, a za predpokladu, že colné orgány nemôžu poskytnúť dodatočné informácie o dotknutých analýzach, sa má článok 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ním priznané práva vedú k tomu, že colné orgány musia vyhovieť žiadosti dotknutej osoby o vykonanie analýz sporného tovaru na vlastné náklady v krajine deklarovanej ako krajina pôvodu. Okrem toho sa

vnútroštátny súd pýta, či je relevantná skutočnosť, že časti vzoriek tovaru boli určitý čas uskladnené a dotknutá osoba mohla s týmito časťami vzoriek nakladať na účely overení iným laboratóriom, a v prípade kladnej odpovede, či colné orgány mali dotknutú osobu informovať o existencii uskladnených častí vzoriek tovaru, ako aj o skutočnosti, že môže požiadať o možnosť s nimi disponovať na účely uvedených overení.

32 Na účely odpovede na druhú a tretiu otázku treba pripomenúť po prvé, že článok 47 Charty v zásade nebráni tomu, aby sa dôkaz o pôvode dovezeného tovaru predložený colnými orgánmi na základe vnútroštátneho procesného práva opieral o výsledky analýz vykonaných treťou osobou, ktorých správnosť nie je možné overiť alebo vyvrátiť, za predpokladu dodržania zásad efektivity a ekvivalencie.

33 Po druhé z bodu 27 tohto rozsudku na jednej strane vyplýva, že vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prináleží, aby upravil procesné podmienky odvolaní uvedených v článku 243 colného kódexu takým spôsobom, aby tieto podmienky neboli menej výhodné ako podmienky vzťahujúce sa na obdobné opravné prostriedky vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a aby neviedli k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Spoločenstva (zásada efektivity) a na druhej strane, že tieto úvahy platia rovnako aj v súvislosti s postupmi dokazovania.

34 Tieto úvahy možno v plnom rozsahu uplatniť na druhú a tretiu otázku. V dôsledku toho bez ohľadu na to, že je nevyhnutné, aby členské štáty dodržiavali zásady efektivity a ekvivalencie, otázku, či v prípade, o aký ide vo veci samej, colné orgány musia vyhovieť žiadosti dotknutej osoby o vykonanie analýz v tretej krajine, a či je dôležitá skutočnosť, že časti vzoriek tovaru boli určitý čas uskladnené, a v prípade kladnej odpovede otázku, či colné orgány musia dotknutú osobu o tom informovať, treba posúdiť z hľadiska vnútroštátneho procesného práva.

35 Z tohto dôvodu treba na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že v prípade, o aký ide vo veci samej, a za predpokladu, že colné orgány nemôžu poskytnúť dodatočné informácie o dotknutých analýzach, otázku, či colné orgány musia vyhovieť žiadosti dotknutej osoby o vykonanie analýz v krajine deklarovanej ako krajina pôvodu, ako aj otázku, či je relevantné, že časti vzoriek tovaru boli určitý čas uskladnené a dotknutá osoba mohla nimi disponovať na účely overení v inom laboratóriu, a v prípade kladnej odpovede otázku, či colné orgány musia dotknutú osobu informovať o existencii uskladnených častí vzoriek tovaru a o skutočnosti, že môže na účely uvedených overení požiadať o nakladanie s nimi, treba posúdiť z hľadiska vnútroštátneho procesného práva.

O trovách

36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

1. **Článok 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby dôkaz o pôvode dovezeného tovaru, ktorý predložili colné orgány na základe vnútroštátneho procesného práva, bol založený na výsledkoch analýz vykonaných treťou osobou, o ktorých táto tretia osoba odmieta poskytnúť colným orgánom alebo colnému deklarantovi dodatočné informácie, čím sa sťaží, ba dokonca znemožní overenie alebo vyvrátenie správnosti vyvodených záverov, za predpokladu, že sa dodržia zásady efektivity a ekvivalencie. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či to tak bolo vo veci samej.**

2. **V prípade, o aký ide vo veci samej, a za predpokladu, že colné orgány nemôžu poskytnúť dodatočné informácie o dotknutých analýzach, otázku, či colné orgány musia vyhovieť žiadosti dotknutej osoby o vykonanie analýz v krajine deklarovanej ako krajina pôvodu, ako aj otázku, či je relevantné, že časti vzoriek tovaru boli určitý čas uskladnené a dotknutá osoba mohla nimi disponovať na účely overení v inom laboratóriu, a v prípade kladnej odpovede otázku, či colné orgány musia dotknutú osobu informovať o existencii uskladnených častí vzoriek tovaru a o skutočnosti, že môže na účely uvedených overení požiadať o nakladanie s nimi, treba posúdiť z hľadiska vnútroštátneho procesného práva.**

Podpisy